

Bibliaóra – 2021.december 10.

Előfohász: „Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked (Ézs 60,10b).” Ámen.

Ének: 291. dicséret: „Ó mi kegyelmes Krisztusunk...”

Előima:

Köszönjük Urunk, hogy Neked nincsenek hadseregeid és mégis hatalmas harcos vagy, Aki fegyverek nélkül küzd, és mindig győz. Békesség Fejedelme, hálásak vagyunk, hogy békességed által nincs köztünk magányos. Olyanok vagyunk, mint a pásztorral legelésző nyáj, akiket megelégit királyi voltod, ékességed és drága szavad ma is, amit mindnyájunknak elkészítettél. Kérünk, tarts meg bennünket társas kapcsolatunkban és építsd házasságainkat. Könyörgünk, a kihülőben lévő családi fészkekért, hogy azoknak melegét Te, mint drága HARMADIK, biztosítsd és garantáld. Adventi csendben szólítsd meg néped, hogy érezze, semmit sem zársz el tőlünk, sőt a trónodhoz vezető út egyenes, mert Hozzád léphetünk, hiszen bírónk és irgalmazónk – mindkettő Te vagy és mindig Te, egyedül csak Te létezel, mint kegyelmes és igazságos Úr. Ámen.

Ószövetségi alapige: Énekek éneke 6. rész

„Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt! Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködje a kertekben, és liliomokat szedjen. Én szerelmesemé vagyok, és szerelmesem az enyém, a liliomokban gyönyörködik ő. Szép vagy, kedvesem, mint Tircá városa, gyönyörű, mint Jeruzsálem, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő. Vedd le rólam szemeidet, mert megzavartak engem! Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely a Gileádról hullámszik alá. Fogaid olyanok, mint az anyajuhok nyája, mely az úsztatóból jön: mindegyiknek van párja, nincs köztük magányos. Halántékom, mint gránátalma gerezdjei a fátyolod mögött. Királyné van hatvan, másodfeleség nyolcvan is, lány meg számtalan. De galambom csak egy van, ez a tökéletes, anyjának egyetlen, szülőjének kedvence. Nézik a lányok, és boldognak mondják, dicsérik a királynék és a másodfeleségek. Ki ez a lány? Úgy ragyog, mint a hajnal, szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a fénylő nap, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő. Lementem a diófaligetbe, hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben, és megnézzem, fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátalmafák? Észre sem vettem, amikor Amminádíb kocsijába tettek engem.”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-3. vers

Az első három vers párbeszéd, amelyben a képek leíró jellege által megszólal a szerelem mindent látó és mindent tudó képessége.

A pásztor bemutató szerelme lenyűgözte a háremhölgyeket. Átérezték Sulamit szerelmét a pásztorfiú iránt. Sulamit tényleg szereti a pásztorfiút, de ezek a háremhölgyek átérezték azt a fájdalmat is, amit a pásztor távolléte jelent Sulamit számára. A „hol van most?“, a „hova ment?“ a legnagyobb bizonytalanság számára. Milyen jó megtanulni az empátiát, amikor valaki a szerelem betege. Kapcsolatainkban együttérzés, beleérzés jellemez bennünket vagy ekképpen ítélkezünk: „Nézzétek, már megint új pasija van!”

A háremhölgyek nem kíváncsiskodnak, több mint kíváncsiak, ők segíteni akarnak Sulamiton. Asszony asszonyról ritkán beszél pozitívan, de itt éppen ez van leírva. A háremhölgyek pozitívan szépnek, tisztának, erősnek látják Sulamitot és tiszta szívből segíteni akarnak neki. Nem elzárkóznak, hogy oldja meg egyedül a problémáját. Nem bezárkózik Sulamit, hogy én majd elrendezem, és nincs mögötte lesajnálás sem: bezzeg te milyen szerencsés vagy!, hanem keresik, együtt keresik a megoldást.” Keresni, nemcsak cselekedni, menni, hanem azonnal lépni, rákérdezni a lényegre, a lényeg mikéntjére és céljaira. Hogyan tudnék én rajtad segíteni? – milyen jó kérdés, és mindig aktuális, nemcsak a szerelemben, hanem az élet minden területén.

Az a Sulamit, aki eddig semmit sem tudott szerelme hollétéről (Énén 5,6), most mindent tud. Tudja, hogy hazament a pásztor. Tudja azt is, hogy miért ment oda. A szerelme letisztult és a szerelmeséről alkotott kép is megváltozott. Nincs rózsaszín szemüveg. Noha a pásztor elment, és Sulamit kereste, de nem találta, mégis tudja, hogy hol van. Az igazi szerelem mindent tud. Van látása a szerelmeséről. Van tudása arról, hogy hol van. A pásztor a tulajdon kertjében van. A kert tulajdonosa a pásztor és az ő kertje Sulamit. Irrealitás, mint maga a szerelem, a pásztor nincs a palotában, még kevésbé a háremben, de Sulamit tudja, hogy a pásztor nem mehetett máshová csak a saját kertjébe. A pásztornak, és egyedül csak neki van kulcsa a kerthez, annak ajtajához. Ő bemehet a kertbe. A kertben lévő balzsamágyas a pásztor szépsége. Festői kép, kimondottan palesztínai kép: magas hegyek, lankás völgyek, ahol kertek vannak. A pásztor élet legszebb képei ezek. A pásztor pedig a védettebb és legelőben gazdagabb völgyekbe tereli nyáját. Sulamit a legeltetéssel kifejezi a pásztor szerelmi vágyát és a nyájjal való törődés igazából mindaz, amit számára Sulamit igazán jelent.

A kert és a legeltetés képei arra utalnak, hogy Sulamit előtt megelevenedik a szenvedélyes pásztor és az ő keresése, aki a kertek között saját kertjét keresi, a tavirózsák között a sajátját, de a kert veszély is, mert a feltartóztatott szerelem idején a csábítás a legerősebbeket is megtántorítja. Kísértések a ki nem teljesedett szerelem idején, mert aki a virágot szereti rossz ember nem lehet, de nem mindegy, hogy melyik virágot szakítja le az ember. Eljöhet az a pillanat is, amikor már nincs visszaút.

Sulamit tudja, hogy a pásztor őt keresi, mert közte és a pásztor között megfoghatatlan tulajdonjogi viszony van. A pásztor ugyan veszélynek van kitéve, a kertek illata és a tavirózsák szépsége csábító, uralkodnia is kell önmagán, de egy választottja lehet és már ő megtalálta. Így tehát a csábításnak ki tett férfi Sulamité. Ezen az sem változtat, hogy a pásztor fiú kertekben és tavirózsák között legeltetett. A távolság ellenére is élő, táplált, boldog együttéléstről és kapcsolatról tesz bizonyosságot az ige. Vannak veszélyei a távkapcsolatnak? Milyen buktatói vannak a távolságnak?

4-7. vers

A következő versek Sulamit és Salamon találkozásáról szólnak. Salamon elsősorban Sulamit szépségét, küllemét és kedvességét dicséri. A király nem mondott le Sulamitról. A leányzó az övé minden ellenkezés ellenére, az ő szeretője, kit a magáévá akar és fog tenni. Salamon három dolgot állapít meg Sulamitról: „szép vagy, kedves vagy, rettenetes vagy. A király hasonlatokkal él. Az Ószövetségben több esetben hasonlították a városokat (Babilon, Jeruzsálem) szűzleányhoz (Ez 37,22; 52,1-2; Ézs 47,1) Itt azonban Sulamitot, a szűzet hasonlítják Jeruzsálemhez. Ezzel Sulamit szüzességét, erkölcsi tisztaságát, érintetlenségét és üdeségét szemlélteti a király. A várost azonban falak vették körül, bevehetetlenek voltak. Salamon tisztában van vele, hogy Sulamit szép, kedves, de elérhetetlen és büszke. Kedves férfiak! Amit egy nő nem akar, azt nem akarja és a tudunkra is adja. Tudnak a nők bevehetetlen városokként viselkedni. A városok, köztünk Jeruzsálem is: minden égtáj felől messziről látható város. Mészködombon épült, amelyet minden oldalról mélyen bevágó völgyek határolnak. A zsidó ember számára ez volt a legszebb város, templom palotával, a szépség tökéletessége és tükre.

Tirca jelentésében, tetterős és kedves, de mégis tudja, hogy mit akar. Tirca volt Celofád egyik leánya, aki kikérte örökségét és Mózes Eleázárral együtt meg kellett, hogy enyhüljön. (4Móz 27,1; Józ 17,3)

Rettenetes egy nő, vagyis borzasztó, szörnyű, félelmetes, csökönyös, keményfejű. A zászló alá gyűlt sereg sem bír ilyen asszonnyal. Sulamitok, asszonyok, bizony sokszor pusztító sereg nem mérhető össze egy asszony lángoló tekintetével, összeráncolt homlokával és összehúzott szemöldökével. Nézéséből és járásából lehet tudni, hogy lehet, vagy nem lehet egy asszonnyal beszélni. Salamon is tudja, aki rettenetes, az kiszámíthatatlan és kérlelhetetlen. Salamon véleménye: elvetted az eszem szépségeddel, megzavartál kedvességeddel, de félek tőled.

Az ötödik vers az igéző szemekről beszél. Eddig a magatartás, most a nézés bukkan föl. Salamon szabadulni szeretne ettől a hatástól. Azt kéri, hogy fordítsa el róla a szemeit. A szem a szerelem igazi jelképe, mindent kifejez a lelkesedéstől, a rajongástól egészen a haragig mindent. Salamon a szemtől fél, nyugtalan lesz a szempártól. Megostromolják, lerohanják, összezavarják és zavarba hozzák. A

földbetiport, megsemmisített ember segélykérése ez, de ez nem azt jelenti, hogy hagyjon neki békét, hanem Ő úgy szeretne szabadulni gyötrődéseitől, hogy birtokolni szeretné ezt a szépséget. Reménysége van, hogyha eladja magát sebzett álruhában, akkor befogadást nyer. De Sulamit körbefonja. A hosszú haj lehet ellenséges erők kifejezője is, de motorja is a csábításnak. A haj vitorlás, erő, a szél bele kap és magával ragadja a szolgálattelvőt.

A hatodik vers a fogakról szól. Tiszta, fürdésből jön fel, és nincs hibás foga. A halánték szépségét a gránátalmához hasonlítja. Gazdag termése miatt a termékenység jelképe. A repedés a gránátalmán az érettség jele. Salamon szerelmi kapcsolatra érettnak látja Sulamitot, és ő is ki szeretné hörpinteni a megtelt poharat. Amikor Izráelben jártunk a feleségemmel, akkor minden nap megittunk egy pohár frissen facsart gránátalmalevet. Valódi felüdülés volt a nyári hőségben. Salamon ennek az ízét, a napfény és a szerelem ízét akarja a magáénak tudni. Csupán ennyi lenne a szerelem? A hűség lehet az élvezetek sorozata?

8-10. vers

A nyolcadik vers statisztikai tudósítással indít: 60 királyné, 80 másodfeleség. A király a társadalmi életbe lép át, az udvar hierarchikus rendjébe ágyazza bele Sulamit szépségét. 60 királyné: első feleségek, királyi családokból származó hercegnők ők. A másodfeleségek pedig mellékeleségek voltak, az első feleségek szolgálói. Ezek közé sorolja Sulamitot. Hízeleg neki, hogy teljes mértékben megszerezze, de közben elmondja a valóságot is: én így élek, így telnek a napjaim. Nem te vagy az egyetlen az életemben.

De te vagy a galambom. Galamb csak egy van. 60 királyné és 80 másodfeleség, de galamb csak egy. Salamon galambja az ő tulajdona. A galamb szerelmi jelkép, és közben a legtokéletesebb, de vajon tényleg az egyetlen, vagy csak egy a sok közül?

Sulamit nemcsak a háremben az egyetlen, akit közel enged magához, hanem a családban is. A család tisztelete Izráelben szent. Sulamit anyjának egyetlene, szemefénye, hibátlanja. Egyszer egy édesanya mondta fia választottjának az előző gyülekezetünkben: „Ne feledd el kedves lányom, hogy anyja csak egy van, de felesége lehet több is”.

Nagyon homályosan beszél Salamon. Ugyan ott és akkor Sulamit páratlanságát és egyediségét akarja kihangsúlyozni, meg van benne minden érték, amit Salamon felsorolt, és tisztasága, valódi, büntelen élete, valódi értékek, ezek minden nőnél feljebb emelik, de ki tudja...

Megtörténik a női szépség magasztalása és hasonló Isten magasztalásához (lásd IMóz 12,15), de ami teljesítmény, elismerés az a másik számára valóban valódi és igazi megbecsülést jelent vagy csak az adott pillanatban elsőbbséget akar vele nyerni az ember.

Kicsoda hát Sulamit? Nem találós kérdés, hanem Salamon számára ez a nő rejtély. Sulamit szépségét négy hasonlattal mutatja be:

A „letekint, mint a hajnalpír”: Istennel kapcsolatban fordul elő ez a hasonlat (5Móz 26,15; Zsolt 14,2) A látóképességet, az átláthatóságot szemlélteti. A szerelmes leány maga a hajnalpír. Lát, néz, ragyog, minden számára látható, érthető és érezhető.

szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a napfény

Holdsugár: teli holdat jelöl, sugárzó és ragyogó

Napsugár: a nap erejét szemlélteti – melege és izzó sugara a lényeg. Sulamit tisztasága ragyog, mindenki láthatja, tapasztalhatja, érzékelheti és szemlélheti.

A negyedik: rettegés, mint a zászlósok. Tisztelet és félelemérzés. Megsemmisítő erő.

Vajon az őt körbevevő udvar és hárem látja-e és érzi-e mindezt? Végül Salamon találós kérdésére nem érkezik válasz.

11-12.vers

Salamon végül elhallgat és megszólal Sulamit. Válasza azonban nem válasz, mert emlékezésbe torkollik. Azok az események elevenednek fel benne, amelyeknek következtében a háremben került.

Sulamitnak saját szőlője volt, diófaligettel. (Csak itt találkozunk a Bibliában dióval, Izráelben a dió nem honos, Galileában már voltak diófaligetek)

Sulamit a szőlő virágzását, a gránátalma virágba borulását írja le, vagyis a tavasz illatát, amikor a gazda számba vette gyümölcsösét. Gondos gazdaság, de mégis szimbolikus jelentősége van. A pásztorral való találkozásról ír.

Végül míg Sulamit lélekben a pásztorhoz tartott, megjelentek Amminádáb szekerei, és Sulamit anélkül, hogy érezte volna, felkerült a szekér egyikére.

Hogyan került a szekérre? Az ő vágya ültette őt oda. Kívánság, vágy és szenvedély. Az ok a testvérekkel való acsarkodás, szabadulni akart a testvérek dühétől. Amminadib – az ő rokonja, mondja, előkelő ember volt, aki a Don Juan szerepét töltötte be, leányfogó, leányszerző úri ember, aki a király javait szolgált.

Közének: 256. dicséret: 7-8. versei: „Kelj fel azért mostan, én nagy dicsőségem...”

Újszövetségi alapige: Péter I. levele 2,13-17

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

„¹³Engedelmeskedjétek minden emberi rendnek az Úrért, akár a királynak mint a legfőbb hatalomnak, ¹⁴akár a helytartóknak mint akiket ő küld a gonosztevők megbüntetésére és a jót cselekvők megdicsérésére. ¹⁵Mert Isten akarata az, hogy jót cselekedve némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát ¹⁶mint szabadok: nem úgy, mint akik a szabadságot a gonoszság takarójául használják, hanem mint Isten szolgálói. ¹⁷Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet, a testvéreket szeressétek, az Istent féljétek, a királyt tiszteljétek.”

A levél ebben a szakaszban bemutatja, hogy a keresztyéneknek, mint jövevényeknek és idegeneknek, akik ebben a világban élnek, hogyan kell viszonyulniuk a világi rendszabályokhoz. Itt a Római Birodalomra kell érteni a hatalom alatt.

Péternél az állami rend egyfajta emberi rend, nem úgy, mint Pálnál. Pál az állami rendet Istentől valónak nevezi. „Minden lélek engedelmeskedjék a felettes hatalomnak, mert nincs hatalom mástól, mint Istentől, ami hatalom pedig van, Istentől rendeltetett.”(Róm13,1)

Jn19:11: „¹Jézus így válaszolt(Pilátusnak): Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.”

A felsőbbségnek a hatalma Istentől kölcsön kapott hatalom, ami nem uralkodásra, hanem szolgálatra adatott. Egy olyan hatalomról olvasunk itt, ami támogató és elismerő.

Minden hatalomnak egyedül az Úrért kell engedelmeskedni, mert ők arra rendeltettek, hogy a jó cselekvését fokozzák és a bűnt megbüntessék miközben az emberek érdekeit nézik.

Arról nem olvasunk, hogy mit kell tennie a keresztyén embernek, ha a hatalom az emberek érdekei ellen megy.

Mindig voltak-vannak és lesznek tudatlanságban szenvedő értelmetlen emberek, akik feleslegesen jártatják a szájukat. A tájékozatlan kívülállóknak nem értik a keresztyén ember viselkedését. Az ilyen értelmetlen embereken csak az segít, az némítja el őket, ha kitartóan tud Isten szolgája jót cselekedni.

Kedves Testvérek! Viselkedésünk egyetlen kiindulópontja az lehet ma is, hogy Isten szolgálói vagyunk. Először az Úrra nézünk és azután arra, aki mellettem él. Segítsen bennünket az Úr abban, hogy tudjunk a rosszért jóval fizetni. Nem nyugodhat meg soha annak a lelke, aki azzal tékozolja idejét, hogy hogyan vágjon vissza az őt ért sérelmekért a hatalom irányába.

Ne engedjük, hogy a másik ember bűne bűnössé tegye azt a hitben járó embert, aki szenved, mert képtelen türelemmel várni Isten ígéreteinek a beteljesedését.

Ne gondoljuk azt, hogy Isten nem rak Stop! táblát azok elé, akik kihasználják mások tiszteletadását és engedelmisségét.

Az engedelmisség azonban nincs ellenben a keresztyén szabadsággal. Az engedelmisségben is a szabadsága vezeti abban a keresztyént, hogy jót cselekedjen. A keresztyén engedelmisség elveszíti többletét, ha abba belekeveredik a félelem, a kényszer vagy a megalkuvás.

Mi motivál drága testvérem, amikor engedelmeskedsz?

„Mindenkinek adjátok meg a tiszteletet...” A tisztelet egyben azt is jelenti, hogy értékelem, megbecsülöm a mellettem élőket. MINDENKIT. Nem csak azokat, akik arra méltóak, vagy akik közel állnak a szívemhez. Mindenkinek megvannak az értékei. Értékesek vagyunk mi magunk is egyenként Isten előtt. A másik ember szeretete pedig a tisztelettel kezdődik. Különbség van az embereknek és az Istennek járó tisztelet között. Az ember minden időben csak ember marad. Isten pedig Isten.

„... a testvéreket szeressétek...” A gyülekezeten belüli kapcsolatokat egyedül a szeretet szabályozza.

Jn13,35: „³⁵Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

A „testvérek” az eredeti nyelvben azokat jelentik, akik egy anyától születtek. Szeretni kell a testvért úgy, mint magamat, már ott van a nagy parancsolatban is.

Ha megnézzük a bibliai testvéreket: Kain-Ábel, Ézsau-Jákób, Tékozló fiú- idősebb testvér, József és testvérei...mind olyan vérszerinti testvéri kapcsolatok, hogy igazából nem nagy meglepetés, amikor ma testvér testvér ellen megy- testvér testvért öl, ha nem is tettekkel, de szavakkal, ...ha az örökség érdekében van, aki bármit képes megtenni, ...ha az irigység felemészti a szerető testvéri kapcsolatot.

Mit jelent számunkra szeretni a testvért? Azt a testvért, akivel egy anyától születünk és azt, akivel együtt hívjuk segítségül az Úr nevét, amikor mi Atyánknak szólítjuk? Nem attól vagyunk Krisztusban testvérek, mert egy templomba járunk vagy, mert ugyanazokat a lelkészeket hallgatjuk. Jézus áldozatának az elfogadása tesz bennünket egy család-gyülekezet tagjává.

Jaj de szépen tudjuk énekelni a 395. dicséret 2. versszakát:

„2. Szeretetlenben összeforrva, Egy közös test tagjai,
Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani.
Úgy szerette földi nyáját S halt meg értünk jó Urunk;
Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.”

Tudunk még szeretni? Ismerős érzés? Drága Testvérem! Mikor fejezted ki legutóbb szereteted vérszerinti vagy Krisztusban testvéred iránt?

„...a királyt tiszteljétek.” A keresztyén embernek nemcsak a világ rendjében élnek, hanem elsősorban Krisztus uralma alatt. Isten szolgálói ők, akik szabadok. S míg tisztelniük kell a királyt egyedül Istent kell félni.

1Pt1,17: „¹⁷Ha pedig mint Atyákat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül ítél meg mindenkit cselekedete szerint, **szent félelemmel** éljétek földi vándorlásotok idején,”

1Pt3,14: „¹⁴De még ha szenvednétek is az igazságért, akkor is boldogok vagytok; a fenyegetésüktől pedig ne ijedjétek meg, se meg ne rettenjétek.”

A félelem elsősorban a tiszteletre utal. S ebben az esetben is csak a szeretetre utalhatunk, mert az az, amiben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet.

1Jn4-ben olvassuk, hogy : „¹⁸A szeretetben nincs félelem, sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem gyötrelemmel jár, aki pedig fél, nem lett tökéletessé a szeretetben. ¹⁹Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. ²⁰Ha valaki azt mondja: „Szeretem Istent”, a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. ²¹Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.”

Az egyház eredeti küldetésének a gyümölcse függ attól, hogy hogyan viselkednek a keresztyének a világban. Az első keresztyénekről mondták, hogy: „Nézzétek, hogy szeretik egymást.” Az egyház soha nem lehet világellenes vagy

emberellenes, még akkor sem, ha egyházellenesen állnak hozzá. Nem az a küldetésünk, hogy elítéljük ezt a világot, hanem az, hogy tisztaságban és szeretetben példát mutassunk. Ezzel a hangnemmél értheti csak meg a körülöttünk élő világ, hogy Isten dicséretre méltó. Ez az Isten megtérésre hív mindnyájunkat. Ámen

Utóima:

Kegyelmes Urunk!

Kérünk, segíts abban, hogyha bármit teszünk, azt Érted tegyük. Vezess bennünket Lelked erejével, hogy minden időben engedelmes és tiszteletet megadó szolgálóid tudjunk lenni.

Segíts abban, hogy el tudjuk fogadni, hogy Neked megvan az akaratod erre a világra nézve és Te nem késelel. Adj erőt a jó cselekvéséhez, hogy elnémuljon körülöttünk minden értelmetlen. Vezess abban, hogy a bennünket ért rosszért jóval tudjunk fizetni.

Vedd el szívünkől a harag, a gyűlölet és az irigység mindenféle érintését, hogy tiszta szívből tudjuk szeretni a testvért.

Adj örök ragaszkodást, hogy az istenfélelem növekedjen bennünk. Adj elegendő hitet, békességet és nyugalmat, hogy tiszteljük a „királyt”. Segíts abban, hogy imádkozni tudjunk ennek az országnak a vezetőiért. Adj nekik kérünk értelmet és bölcsességet.

Vigasztaló kegyelmedbe adjuk át azt a családot, amely ma gyermek, testvér, feleség és édesanya koporsója mellett állt meg. Könyörgünk azért a gyülekezetért, amely lelkészét veszítette el. Urunk kérünk, maradj támasza és gondviselője ennek a családnak, hogy újra felismerjék benned azt az Urat, aki megsebez, de be is kötöz.

Imádkozunk az adventi időszakunk hátralévő részéért, hogy az Rólad szóljon és Veled tudjuk várni az idej karácsonyt.

Könyörgünk minden emlékezőért és gyászolóért. Könyörgünk a kórházban lévő testvérekért, mindazokért, akik kezeléseket alatt állnak vagy eredményekre várnak. Urunk maradj gyülekezetünk őriző Pásztora. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „³⁵Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (Jn13,35)

Ének: 395:1-3: „Isten szívén megpihenve...”